

Μήτσο μου, δὲν παντρεύεσαι,
νὰ πάρης τὴν πολυφέρην Κορδὸνα τοῦ πακπούλη;

Π.—Σὲ χαιρετῶ, Πρωθυπουργέ, κ' ὁ γέρος τὸ θερῶ
νομίζω πῶς τὰ ἴρεμάς γὰρ τὸ συμπεθερῶ,
γυατὶ πολλὸ ῥοδῆθηκε ἴσῃς κρίσεως τὸ χάλι
μήπως καὶ μείνη μοναχὸς χωρὶς Μαυρομυῆλη.

Πέρνω μέρος ἴστῃ χαρᾷ σου, πέρνω μέρος ἴστὸ χορῶ σου....
σὲ συγχάρω, Δημητράκη, μὰ καὶ τὸν συμπεθερῶ σου.
Κἂν εὖ θὰ δέσῃς τοῦτον ἴστὰ χρυσῶ σου τὰ μαλλιά,
κἂν αὐτὸς θὰ σὲ γυρίσῃ ἴστου πακπού τὴν ἀγκαλιά,
καὶ θὰ γίνῃς μὲ τὸν γέρο μέλι γάλα σὰν καὶ πρῶτα,
κ' ὁ Μερλόπουλος μεγάλη θ' ἀναγγέλη γεγονότα.

Φ.—Τίρι λίρι, τίρι λίρι... Δημητράκη, σὲ συγχάρω,
ποῦ δὲν ξέρεις τί νὰ κάνῃς μὲ τὸν Κόντε, μὲ τὸν Γέρο.
Σὲ τραβοῦν οἱ Κορδονάτοι,
σὲ τραβοῦν κ' οἱ Σακαρινάτοι,
καὶ δὲν ξέρεις ποῦ νὰ μείνης καὶ δὲν ξέρεις ποῦ νὰ πῆς,
καὶ ἴστ' ἄλλων τὰ κεφάλια τὸ κεφάλι σου κτυπῆς.

Καὶ χαιρέεις καὶ φρίττεις
καὶ τόσα κηρύττεις
καὶ πῆς ἴστὸ Παλάτι καὶ πίσεις καὶ τρῶς
γὰρ πείσμα καὶ ροδῆκα τοῦ γέρου πατρός.

Π.—Βουλὰς δικλῦεις, Βουλὰς συγκαλεῖς,
τὸν Γέρο δὲν θέλεις, τοῦ Κόντε μιλεῖς,
μὰ πάλι τὸν Γέρο μ' ἀγάπη φιλεῖς.

Κορδὸνι τὸ φράδν κ' Ἑλλά τὸ πρωῖ,
καὶ χάσκει φιλάτων πολλῶν συρροῖ,
καὶ νύκτα καὶ μέρα
θυμὸς καὶ ροδῆρα,
καὶ κάνα κ' ἀγάπη
μὲ κάθε Σατράπη,
καὶ ζύλα σηκόνεις καὶ κούτρας βαρεῖς
καὶ τρέχεις μὲ τρούμπαις κ' Αἰσχύλους φρουρεῖς.

Τῶν νόμων Εὐζωνος φρουρὸς κ' ὁ Φαδουλῆς ὁ καφερός.

Εὐζ.—Ποῦ πῆς, οὐρὲ ζωντόβολο;
Φα.— ἴστὸ σπῆτι μου...
Εὐζ.— Γὶὰ στάσου...
νομίζω πῶς οὐπλοφορεῖς...
Φα.— Δὲν εἶσαι ἴστὰ σωστά σου.
Ἐγὼ ποτὲ δὲν ἴσῃκωσ μῆτε μικρὸ καθρόνι,
μῆτε ποτὲ μου τρώγισα συρῆς Κολοκοτρώνη.
Εὐζ.— Οὐρὲ σὲ ποζῶνε τὰ πουλῆς... μουλῶν λαβὲ κ' γδύσου...
θέλω κατ' οἶκον ἔρευνα καὶ κάνου ἴστὸ κουρμὶ σου.
Φα.— Ἐγὼ κ' ἐγὼ τὸ δικό μου, καὶ σὺ δὲν ἔχεις ἄδικο
μέσκα ἴστὸ κράτος τῶν Ρωμηῶν, ποῦ γίνῃκε ζυλάδικο.

Εὐζ.— Σῦρε νὰ πῆς νὰ μοῦ χαθῆς.
Φα.— Ἐγὼ τὸ δίκιο του καθεῖς,
κἂν ἄτριχος κἂν μαλλιαρός,

κ' ὁ στρατιώτης ὁ φρουρὸς
κ' ὁ φοιτητὴς ὁ ζωγράφος
κ' ὁ δικαστὴς ὁ σοβαρός.

Εὐζ.— Οὐρὲ μὲ τὴν Οὐδέστεια θερῶ πῶς ἔχεις σχέσι.
Φα.— Συχώρα με, κύρ Εὐζωνά, καὶ σένα Θεῖος ἴσῃκωσ.
Εὐζ.— Γὶὰ πέσ μου, δὲν τοῖν γυρίσεις ποτὲ σου τοῖν Ἰσχύλο;
Φα.— Ποτὲ μου δὲν τὸν γυρίωσα, μῆτε τὸν εἶχα φίλο.
Εὐζ.— Μὰ πέσ μου, δὲν ἐγνωρίσεις, οὐρὲ χατκακωμένε,
μῆτε τοῖν Ἀγαμέμνονα κ' ἐκείνην πῶς τὴν λῖνε;
Φα.— Πολλά γ' αὐτοῖς ἐδάβακα καὶ ἴστὰς ἐφημερίδας,
κ' ἂν ἔτυχε νὰ γνωρισθῶ κ' ἐγὼ μὲ τοὺς Ἀτρεΐδας
δὲν θὰ σοῦ δῶσω, κύριε, γ' αὐτοὺς λογαριασμῶ...
Εὐζ.— Σὲ συλλαμβάνου τοῦ λοιποῦ γὰρ στάσι κ' ἐμπρησμοῦ.

Φα.— Ἄπ' τὸ λαϊκὸ μὴ μὲ κρατῆς.
Εὐζ.— Οὐρὲ, μὴν εἶσαι φοιτητὴς;
Φα.— Ὀμῶς ἴστους προπάτορας, μὲ καὶ ἴστους ἀπογόνους,
πῶς εἶμαι τελειόφοιτος δεκανεὲν χρόνους.

Εὐζ.— Οὐρὲ, μὴν εἶσαι μαλλιαρός;
Φ.— Ὀρκίζομαι ἴστὸ γένος,
ἂν κ' ἔγω τρῶχ' Ἀδεσσάλωμ, πῶς εἶμαι κουρεμμένος.
Εὐζ.— Τί γλώσσα γράφεις;
Φα.— Καθαρά, μὰ καὶ δημοτικῇ.
Εὐζ.— Καὶ πῶς δὲν γράφεις, ἀρχαίκα, καὶ τὴν εὐζωνικῇ;
Φα.— Γ' αὐτῆς τῆς δύο πολεμῶ καὶ γίνουμι θυσία.
Εὐζ.— Ὀρσε λοιποῦν μὰ κουντακῆ γ' αὐτὴ τῆ διγλωσ-
(σίκ.)

Φα.— Παρακκλῶ μὴ μὲ κτυπῆς,
καὶ γράφω σ' ὅποιον ἀναπῆς.
Ἄ! τί τραβῆτε κόκακα τοῦ Φαδουλή πολύτιμα.
Εὐζ.— Γὶὰ πέσ μου πῶς σοῦ φαίνεται τοῦ γλωσσικὸ τοῦ
ζήτημα;
Φ.— Ὀλαις τῆς γλώσσας ὀμιλῶ, καμμὰ δὲν μὲ φουρκίζεις,
ἐκτὸς ἐκείνης μοναχᾷ, ποῦ κόκακα τσακίζεις.
Εὐζ.— Γλῆπω πῶς εἶσαι κουνετῆς μὲ περιεφραλακί
κ' τράβῃς ἴστου Ἀνακριτῆ κ' ἴστου Εἰσαγγελέα.

Καὶ καμπόσαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Τὸ ἔλακουστὸ Σικάγο μὲς ἴστῃν ὀδὸν Αἰόλου
τοῦ Θητ' Ἀντωνοπούλου τὸν κόσμον κατκατῆ...
κάλλισαι γὰρ κάθε πόδι καὶ κάλλισαι τὸν διαβόλου,
καὶ πλοῦσιον εἰς εἶδη ποικίλα καὶ πλεκτά,
ζιλιέδες, κακροσεῖδες, φανέλαις, εσωφόρικαι,
κ' ἔλα κατ' ἴσῃ χωρῆ,
κ' ἔμπροσ εἰς τὸ Σικάγο κ' ἴστῃν Ἀμερικῇ
κ' ἐκείνοι ποῦ δὲν ἔχουν νὰ βάλουνε βρακί.

Ἰγμένιος, εἰδύλλιον μελοδραματικόν,
ἔργον τοῦ Γράνην τοῦ Φραγκῆ τὰ μάλ' ἀρμονικόν.

Τοῦ Γεωργίου Κηπιᾶνθ βιβλίον γλαφυρὸν,
τοῦτέστι Κυριότης Κτημάτων Ἰερῶν.